

Arrest

nr. 192 812 van 28 september 2017
in de zaak RvV X / IX

In zake: 1.X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 24 mei 2017 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 mei 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 30 mei 2017 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juni 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 17 mei 2017 nam de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen worden thans bestreden en zijn gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 18.11.2016 werd ingediend door:

Naam: D(...)
Voornaam: G(...)
Nationaliteit: Kosovo
Geboortedatum: (...)
Geboorteplaats: (...)
Identificatienummer in het Rijksregister: (...)
Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

en minderjarige kinderen:

Naam: D(...)
Voornaam: K(...)
Nationaliteit: (...)
Geboortedatum: (...)
Geboorteplaats: (...)
Identificatienummer in het Rijksregister:
Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

Naam: D(...)
Voornaam: A(...)
Nationaliteit: (...)
Geboortedatum: (...)
Geboorteplaats: (...)
Identificatienummer in het Rijksregister: (...)
Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de 'familieleden bedoeld in het eerste lid, 1° moeten bewijzen dat de Belg:

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Als bewijs van haar inkomsten legt de referentiepersoon volgende documenten voor:

- 'voorbereiding van de aangifte in de personenbelasting: aanslagjaar 2016 - inkomstenjaar 2015' en bijbehorende aangifte Tax-on-Web: niet alleen zijn deze gegevens slechts een voorstel van aangifte (en dus geen officieel aanslagbiljet); ze hebben ook betrekking op de inkomsten van 2015 en zijn dan ook niet afdoende recent om in aanmerking genomen te worden in de beoordeling van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

- attest, ondertekend door mevr. S(...) S(...), met een overzicht van een netto-pensioen voor de periode november 2016 - januari 2017: echter, dit attest staat niet op naam van de referentiepersoon en kan bijgevolg niet aanvaard worden in de beoordeling van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

Op basis van het geheel van de beschikbare gegevens kan er niet afdoende beoordeeld worden of de referentiepersoon heden over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt, zoals vereist door artikel 40ter van de wet van 15.12.1980.

De behoeftenanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980 is in dit geval overbodig. Er werd immers niet vastgesteld dat het inkomen niet aan de voorwaarden overeenkomstig art. 40ter voldoet, wel dat er niet kan vastgesteld worden of er aan de voorwaarden is voldaan.

Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013).

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene en zijn minderjarige kinderen die hem vergezellen. De gezinshereniging van D. K. en D. A. overeenkomstig artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 kan immers geen toepassing vinden gezien de vader en wettelijke vertegenwoordiger van beide kinderen geen verblijfsrecht heeft bekomen. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis: artikel 7, 1, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken,

Hierbij werd wel degelijk rekening gehouden met art. 74/13 van de wet van 15.12.1980. Het bevel om het grondgebied is het logische gevolg van het niet voldoen aan de verblijfsvoorwaarden: immers, indien het lang verblijf niet kan worden toegestaan en er geen andere rechtsgrond is waardoor betrokkene alsnog legaal in België zou kunnen verblijven, wat hier het geval is, is een bevel het enige alternatief. Het staat betrokkenen vrij zich elders te vestigen alwaar zij legaal kunnen binnenkomen en verblijven, of hun aangehaalde gezinsleven met de referentie-persoon zo in te richten dat de referentiepersoon in België verblijft en betrokkenen een andere verblijfplaats kiezen. Betrokkene is een volwassen persoon waarvan mag verwacht worden dat hij ook een leven kan opbouwen in het land van herkomst of origine zonder de nabijheid van de referentiepersoon. Nergens uit het dossier blijkt dat hij daar niet toe in staat zou zijn. Er mag verwacht worden dat ook de minderjarige kinderen van betrokkene, in het gezelschap van hun vader, ook een leven kunnen opbouwen in het land van herkomst of origine zonder de nabijheid van de referentiepersoon en ondanks het precaire verblijf in België. Van enige medische problematiek op naam van betrokkenen is geen sprake."

2. Ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt de volgende exceptie van onontvankelijkheid op:

"De verweerder merkt op dat K. D. en A. D. resp. geboren zijn op 22.11.1999 en 05.05.2001, en derhalve minderjarig zijn op het ogenblik van het instellen van de vordering.

Terwijl de vordering tot nietigverklaring en/of schorsing ingesteld door een minderjarige onontvankelijk is (R.v.St. nr. 46.931, 20.04.1994, J.dr.Jeun. 1997, 521, R.A.C.E. 1994, z.p.; R.v.St. nr. 134.863, 14.09.2004, www.raadvst-consetat.be)

Verweerder duidt dat een niet-ontvoogde minderjarige onbekwaam is om in persona een beroep tot nietigverklaring in te dienen: hij dient te worden vertegenwoordigd door hetzij beide ouders samen indien zij het gezag over de persoon van het kind gezamenlijk uitoefenen (artikel 376, eerste lid van het Burgerlijk Wetboek (hierna: het BW), zie ook: RvS 29 maart 2010, nr. 202 434; RvS 23 december 2011, nr. 217.016), hetzij door de ouder die het gezag uitoefent indien de ouders dit niet gezamenlijk over de persoon van het kind uitoefenen (artikel 376, derde lid van het BW), hetzij door zijn voogd (artikel 390 e.v. van het BW). Een verzoekschrift ingediend door een minderjarige of door een persoon die niet gerechtigd is de minderjarige te vertegenwoordigen, is niet ontvankelijk (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie, 2. Ontvankelijkheid, in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nrs. 93-97).

De verzoekende partij is als minderjarige inderdaad onbekwaam tot het instellen van onderhavige schorsings-/vernietigingsprocedure.

De verweerder is derhalve de mening toegedaan dat het beroep van K. D. en A. D. onontvankelijk is."

2.2. Ter zitting betoogt de raadvrouw van de verzoekende partijen dat zij zich aangaande de exceptie gedraagt naar de wijsheid van de Raad.

2.3. Niettegenstaande in ons rechtstelsel een minderjarige als handelingsonbekwaam wordt beschouwd, hetgeen tot gevolg heeft dat een minderjarige vertegenwoordigd dient te zijn door zijn vader en/of moeder of voogd om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te stellen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt op deze algemene regel een uitzondering aanvaard, met name wanneer het een minderjarige betreft, die geen infans meer is en over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, telkens het rechten betreft die aan zijn persoon zijn verbonden.

De tweede en derde verzoekende partij zijn respectievelijk geboren op 22 november 1999 en 5 mei 2001, zodat zij op het moment van het indienen minderjarig waren. Uit het verzoekschrift blijkt dat zij samen met hun vader in België verblijven.

Gelet op het feit dat een verzoekende partij wiens procesbekwaamheid bij het door haar ingestelde annulatieberoep op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, daarover standpunt moet innemen en haar procesbekwaamheid moet aantonen, gelet op de leeftijd van de tweede en derde verzoeker op het ogenblik van het indienen van het beroep en op het gebrek aan concrete gegevens die erop zouden kunnen wijzen dat zij, niettegenstaande zij steeds onder de hoede van hun vader in België hebben verbleven, toch over een voldoende onderscheidingsvermogen zou beschikken, is de Raad van oordeel dat zij niet hebben aangetoond procesbekwaam te zijn. Zij dienden aldus rechtsgeldig vertegenwoordigd te worden.

Aangezien uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partijen ieder in eigen naam een beroep tot nietigverklaring hebben ingediend –er werd 3 keer rolrecht werd betaald, zodat de intentie om ook voor tweede en derde verzoeker een beroep in te dienen vaststaat- en de minderjarige kinderen niet rechtsgeldig vertegenwoordigd worden, dient bijgevolg te worden vastgesteld dat hun beroep onontvankelijk is.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel werpt de verzoekende partij onder meer op dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden, omdat erin wordt gesteld dat het attest met overzicht van het netto-pensioen voor de periode november 2016 – januari 2017, ondertekend door mevrouw S.S. niet op naam van de referentiepersoon staat, terwijl die naam wel degelijk vermeld is. Zij voegt het stuk nogmaals toe aan het verzoekschrift.

3.2. De verwerende partij repliceert dienaangaande in haar nota dat uit nazicht van het stuk wel degelijk blijkt dat de naam van de referentiepersoon niet wordt vermeld op het genoemde attest

3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze bepaling vereist onder meer dat de familieleden die om gezinshereniging verzoeken met een Belg, moeten aantonen dat de Belg beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

Over het door de verzoekende partij neergelegde attest met overzicht van het netto-pensioen voor de periode november 2016 – januari 2017 valt in de bestreden beslissing het volgende te lezen:

“Als bewijs van haar inkomsten legt de referentiepersoon volgende documenten voor:

- [...]

- attest, ondertekend door mevr. S(...) S(...), met een overzicht van een netto-pensioen voor de periode november 2016 - januari 2017: echter, dit attest staat niet op naam van de referentiepersoon en kan bijgevolg niet aanvaard worden in de beoordeling van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon.”

Zoals reeds gesteld, wordt dit betwist door de verzoekende partij.

De stelling van de verzoekende partij noopt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ertoe om middels het administratief dossier te onderzoeken of het kwestieuze stuk al dan niet de naam bevat van de referentiepersoon. Dienaangaande moet in eerste instantie worden vastgesteld dat het omvangrijke administratief dossier in weerwil van de duidelijke verplichting van artikel 7 van het Koninklijk Besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, geen inventaris bevat. Daarenboven blijkt dat het bedoelde attest, waarvan niet kan worden betwist dat het werd neergelegd nu het wordt besproken in de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden, niet is terug te vinden. Derhalve dienen dan ook de feitelijke gegevens te worden aangenomen, zoals de verzoekende partij ze voorlegt. Uit het attest, zoals

het werd gevoegd bij het verzoekschrift, blijkt dat de naam van de referentiepersoon wel degelijk wordt vermeld op de eerste van de twee bladzijden. Het motief in de bestreden beslissing dat anders doet uitschijnen, is, gelet op het voorgaande, dan ook niet deugdelijk. Aan de hand van de stukken van het dossier is het immers niet mogelijk vast te stellen dat een ander stuk werd neergelegd dan datgene dat werd gevoegd bij het verzoekschrift, of dat het in onvolledige vorm werd meegedeeld.

3.4. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel is aangetoond. Dit leidt tot de vernietiging van de eerste bestreden beslissing.

3.5. Het gegeven dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden dient te worden vernietigd, leidt in voorliggende zaak tot de bijkomende conclusie dat ook de beslissing tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten niet rechtsgeldig werd genomen. De gemachtigde kan in casu immers geen bevel om het grondgebied te verlaten betekenen aan de verzoekende partij zonder eerst op een zorgvuldige wijze te hebben nagegaan of haar aanspraak op een recht op verblijf van meer dan drie maanden al dan niet kan worden ingewilligd.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen voor 1/3^e van de verwerende partij en voor 2/3^e van de tweede en derde verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep, ingediend door de tweede en derde verzoekende partij, wordt verworpen.

Artikel 2

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 mei 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 558 euro, komen voor 1/3^e ten laste van de verwerende partij en voor 2/3^e ten laste van de tweede en derde verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend zeventien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS